

ЈАСМИН

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНИХ ШКОЛА ОПШТИНЕ БОР

Април 1972, бр. 10

УЗ ОВАЈ БРОЈ

Кад год смо вам се обраћали, драги читаоци и сарадници, увек смо имали нешто важно да вам кажемо. Сада тих важних ствари има више.

Од овог броја измењена је и редакција. Њу сада чине ученици из свих основних школа наше општине.

Седиште редакције је, такође, промењено. Редакција је сада смештена у Четвртој основној школи у Бору, а ви нам, драги сарадници, своје прилоге можете доставити на више начина:

1. Најбоље је да их дате наставнику који руководи Школском редакцијом „Јасмина“ у вашој школи.

2. Можете их лично донети у редакцију сваког четвртка између 12 и 14 часова.

3. Можете их, најзад, послати поштом на адресу: Четврта основна школа (За „Јасмин“) — 19210 Бор

На крају, замолили бисмо вас да нам пишете како вам се свиђа нови „Јасмин“. Кажите нам шта вам се све у њему не свиђа, шта бисте још волели да у њему прочитате и како би он, по вашем мишљењу, требало да изгледа. Јер, ми желимо да то буде лист свих нас, а не само чланова редакције. А најбоље ћете утицати на уређивање листа ако нам шаљете што више својих прилога (песма, прича, шала, вести из школе репортажа, путописа, дневника, приказа прочитаних књижевних дела...). Ми ћемо се потрудити да све што буде квалитетно — објаснимо.

До читања!

Редакција

ПОЧЕЛО ТАКМИЧЕЊЕ ШКОЛА

Почетком априла почело је овогодишње такмичење ученичких секција које организује Центар за културу Дома културе у Бору. Такмичење је отворено изложбама ликовних радова у свим основним школама, а радни део такмичења ликовних секција одржан је 11.

априла у просторијама школе „Бранко Радичевић“. О резултатима овог такмичења, као и других такмичења која ће се одржати крајем априла и почетком маја, обавестићемо вас опширније у следећем броју нашег листа.

(На свици: Део ликовне изложбе у Четвртој основној школи у Бору).

Драгана Николић (VI)

ДНЕВНИК ♦ РЕПОРТАЖА ♦ ПУТОПИС

ЂЕРДАПСКА КЛИСУРА

За време овог летњег распуста требало је Дунавом да одем до Смедерева. Аутобусом сам путовао до Кладова, а затим том великом, лепом реком.

Таласи, иако не одвећ велики, подупирани снажном струјом, спречавали су наш брод да постигне неку већу брзину. Седео сам на палуби брода и значајно гледао у таласе.

Често бих поглед бацно на зелену обалу, оромуле куће или на који мали рибарски чмац. Све је то оддало луце који ту живе. Нису били богати. Живели су од онога што им пружа река и не много плодна земља, ако је то уопште била земља. Више је то била мочвара, бара у којој ништа не може да успева осим трске и прућа.

Обале су нам биле све ближе. Мутна река је убрзала свој ток. Таласи су постали већи и уз принуђен тресак ударили у обалу која је постала смртна, без иједне травке или које друге биљке. Нико ту, на тим стрмим литицама, није живео осим Дунава. Као каква змија он се пробијао, клецао себи пут кроз ту дивљину. Само тамо на врху, као орловско гнездо, стајала би по која кућа, често напуштена.

Што смо више залазили у клисуру, то је она била виша, неприступачнија.

А онда, одједном, вода се смири, литице почеше да падају, све се стисла. Река опет постаде широка, обала зелена, обилежена пољима. Из таласа изрониле чамци. Рибари бацаше мреже и опет она наста стара слика. Што смо више измицали, клисура бејаше све мања, мања...

Предраг Милутиновић (VI),
„Вук Караџић“ — Бор

Пролеће

Пролеће је стигло скоро у наш крај; на ливадама — цвече, у очи нам бије сјај.

У пољу пуно девојака; то су реке плаве и ливаде зелене; све су обуле дрвце, халатне неке шарене.

Миле Станковић (V),
Четврта основна школа — Бор

ОСЕЋАМ ПРОЛЕЋЕ

Ветар носи дих пролећа. Тресерим у јутрима, смејем се и волим. Све је тако живо, динамично.

Јутра су прожета птичјим цвркутом, каплицама златне росе која се пресијава на бујној трави у различитим нијансама, оловним мирисом који се шири из башта и шума.

Чујем како се живот буди. Травке расту и хрле према плавом своду. Полазим даље. Гле! Један пувовак се баш овог трену расцветљава.

Тихе кишице покатакд напоје жедрну земљу која након гашења жеђи лепше мириса. Њен мирис најбоље познају вредни ратарни који су већ почели да је преоблаче у друго, ново и лепше одело.

Надимају се груди удишући ополас мирисе, широм отварају очи да би се нагледале лепота које је ретко срести на другим местима, сем у природи, у пролеће.

Нико речима не може описати, нико бојама или тоновима дочарати пролеће. Оно се види очима, а осећа душом.

Течем... Пролеће ме носи у даљину, у лепоту...

Љубица Трујић (VIII),
Шарбановац

ПОЗАЈМЉЕНО ИЗ „БАКАРНЕ РЕКЕ“

„Бакарна река“ је лист Књижевног клуба који већ неколико година постоји у Бору. Да бисмо видели како пишу наши старији другови, споразумели смо се са уредништвом „Бакарне реке“ да из њиховог листа редовно бирamo и прештампavamo по један прилог у нашем „Јасенину“. За овај број изабрали смо песму „Пред јутро“.

ПРЕД ЈУТРО

Спреле
опет цепају ћутање.
Врата се отварају и затварају
за нама,
али
нико не улази.
Обрасли тишином,
корак
по
корак,
бежимо све дубље у себе.

Мирослав Јовановић,
студент књижевности

КБУБ ОДЛИКАША

ЂЕРИМ АБАЗИ

Данас разговарамо са Ђеримом Абазим, учеником VIII-4 разреда школе „3. октобар“ у Бору.

1. Ђериме, знамо да си ти најбољи математичар у нашој школи. Реци нам како си то постигао!

— Углавном дуготрајним радом и вежбањем. Највећа заслуга за моју заинтересованост припада наставнику МИЛАДИНУ ОСТОЈИЋУ. Још од петог разреда свесрдно ми је помагао и подстицао на дљи рад. Такође, помогли су ми и моји другови из Математичке секције са којима радим, све, већ четири године.

2. Ти си учествовао на многим математичким такмичењима. Који су твоји највећи успеси?

— Мој највећи успех је прошлогodiшњи пласман на републичко такмичење. Свакако — не могу заборавити ни прво место на општинском и међуопштинском такмичењу.

3. Ти си први представник Тимочке крајине на републичком такмичењу математичара. Како си се осећао кад си изашао на то такмичење?

— То је осећање које се не може описати. Једноставно — било је узбудавно и дивно.

4. Ми смо досад разговарали само о математици. Да ли те, можда, интересује још нешто?

— Да, осим математике заинтересован сам и за астрономију, као и за многе гране уметности, а највише за сликарство.

5. Ти преко дана свакако много радиш. Налазиш ли времена и за игру?

— Прeko радних дана обично учим, али зато суботу и недељу издвајам за игру и друге активности.

6. Сви млади људи воле спорт и музику. А ти?

— Да, кад год нађем времена, базам се спортом. Нарочито волим кошарку. И у музици налазим много уживања, па је често слушам.

7. У коју ћеш се школу уписати после основне и шта би желео да студираш?

— По завршетку основне школе уписаћу се у гимназију. Волео бих да студирам астрономију јер ме је она одувек привлачила. Сматрам да је то наука са перспективама.

Разговор водила:
Џејн Миладиновић (VIII-4),
„3. октобар“ — Бор

МОЈА ЛЕКТИРА

ДОБРИЦА ЋОСИЋ

„ДАЛЕКО ЈЕ СУНЦЕ“

Ако размислимо о Ћосићевој прози, тешко је не устати у обзир чињеницу да њена снага потиче од најнеосреднијег песничког надахићања.

Ћосићев реализам управо показује од тога: „Корен за човека — сам је човек“. Човек је за њега основа свега и он у свему што тог човека окружује види његову природу. Али то откривање природе пуно је осасности и често се дешава да многи, који се одлуче на таква подухват, често подлегну пре него што стигну до циља.

Гвозденим случајем Ћосић нас је приближио још једној области својих размислања о животу. Он је Гвоздена исковао у легенду. Гвозден, иако мртав, живи с нама. Живи у нашим срцима. Легенда о њему преноси се као штафетна палица из руке у руку, из уста у уста.

Легендација Гвоздена чини и вихорицу романа. Пре и после тога он се догађаји пишу на овај као перле у ниску бисера. Кад је Гвозден стрелан, односно, после стрелана духа деморализације и расула, како је Павле мислио, одред наушта губилнице. Тмуран је Јасребац. Мрак саутде — и око бораца и у борцима. Као да је сам баво ово послело из пакла. Али, кожда је бачена! Ово што је учинило не може се поправити.

Ћосић нам у овом роману даје повест партизанског одреда који се бори у веома суровим условима другог светског рата. Он нам га представља као торадора који се отима из загрљаја смрти. Међутим, погрешно би било помислити да је и главна тема овог романа борба са окупатором. То је само један мали део. Тема би била потпуна ако бисмо јој придодали и сукобе унутар самог одреда, јер баш тај део чини суштину романа, док нам писац и дело поручују да рата не треба да буде јер он не носи ништа добро.

Иако је ово дело уско везано за један одређен временски период, оно није добило привремене значај. Литерарно — емоционална вредност овога дела је неуништљива. Оно је себи и свом творцу изборило место у алеји великана.

Радољуб Матић (VIII-4),

„Бранко Радчевић“ — Бор

НАГРАЂЕНИ РАДОВИ

И прошле школске године Центар за културу Дома културе у Бору организовао је такмичење школских културно-уметничких друштава. За литерарне секције биле су расписане две теме: „Ишли су у борбу смело, дигнуте главе, јер су знали да онај који гине никада не умире“ (Раџин) и „Јединствени је то живот — борити се под небом које гори од смелости“. Жири је првим трима наградама наградио Снежану Калиновић, Љубинку Ђокић и Мирјану Ракић. Испуњавајући обећање које смо вам дали у прошлом броју „Јасмина“, на овим двема странама објављујемо награђене радове.

ПРВА НАГРАДА

**„Ишли су у борбу смело,
дигнуте главе, јер су знали
да онај који гине не умире“**
(Раџин)

Корак по корак
и послед право
све ближе златном класу и чезњу у
руци.

Јуриш
и глава високо,
високо међу птицама и идеалима.
Погу смело
и песма слободе за коју гине
у очима је, у срцима.
Смрт
у јеку младости, на прагу снова
и... не!
Нема смрти
за оно што је смело:
за корак у одбрани.

у свакој талас мора и земље,
у све бистре очи,
ушла своју лепоту.
Ишли су у борбу
смело и одлучно.
Ишли су у маршеве,
у збегове,
повлачећи се за који час
и омет јуришали
на обруче, буџикере,
на јачег непријатеља.
Пушка у руци није задржала.
Уста се нису згрчила од ужаса.
Парче олова је сивишно
према срцу
које припада милионима људи
и чији су милиони људи.
Са осмехом су падали за вољену земљу
са које су се уздигли
до вечности
јер „... онај који гине никада не умире“.

Снежана Калиновић (VIII),
„Ст. Милаковић“ — Брестовац

ДРУГА НАГРАДА

**Јединствени је то живот
— борити се под небом
које гори од смелости**

Знаш ли, пријатељу, под каквим небом ја живим? Ако не знаш, рећи ћу ти. Није наше небо исто као и оно над Америком, над Немачком... Није исто јер под њим не живе исти људи. То наше небо слушало је и гледало вековима смелост којом је мој народ корачао у живот. Гледајући њих и оно је постало смело.

У сваку борбу се ишло високо дигнуте главе и са жељом за победом. Борило се за сваки комад земље. Нису никад хтели туђе, али нису ни своје давали. Зато сада понекад небо промије сузе због оних међу нама, чија су имена урезана у нашим срцима. Плачући, оно залива земљу крваљу натопљену, за коју се мој народ бориво. Једино су небо и земља сведоци вековних мегдана, једино су они све њих запамтили јер су све видели и чули.

Земља често шапуће о њима и тада дубоке бразде одјекују њиховом жељом за бољи живот. А из неба севне муња да нам покаже прави пут.

Команданте Сава, и данас Сутјеска о теби прича. Козара пева и сад о Срђану, Мрђану, млађени и многим другим смелим људима. А небо и ја слушамо њихове приче и њихова смелост и нас чини смелима.

Са неба се чује громки глас:
— Ви живите под небом које гори од дигнуте главе и узправног стаса!

Видиш, пријатељу, под таквим небом ја живим и растем. Живим под небом по коме плоче облаци и на коме сијају звезде као и свуда, а ипак под небом другачијим — под небом које гори од смелости.

Љубинка Ђокић (VII-5),
„3. октобар“ — Бор

НОЋ

Ноћ је хладна,
Повијене гране стабла
плешу у ритму ветра.
Ноћ је тако хладна
као и моје
уред леда срце.

ЖИВОТ

Старт без почетка,
крај без завршетка.
Драгана Николић (VI),
Четарта основна школа — Бор

РАЗЛОГ

Због крви своје сребрне
чујем траву
како ме себи зове.
Моје очи
као лишће на грани.
Моја радост
као трава у откосу.
Остављам плаво небо
због крви своје
од свега јаче.

Србијанка Поповић (VIII),
Брестовац

ТРЕЋА НАГРАДА

**Ишли су у борбу смело,
дигнуте главе, јер су знали
да онај који гине не умире“**

Одвек су овом земљом дувале буре и кошае.

Благе шеговице, речне долинс, лугови и гајеви, косе и чуке, од вајкада су биле бусије и засаде.

Никакав освајач ни војска нису мириво грејали кости на овом сунцу, по шљивцима и кукурузиштима. Ниједан окупатор никада није много и безбрижно спавао у мирисним ноћима овог поднебља.

Одвек је овај народ голорук, босоног, одважног срца кретао на јурише, запледавао бојеве са царском силном, чекао по љивцима и вајатима, у засадама, са једином мишљу и жељом — да буде слободан, зато што је поносан.

У народу хероју, хероји су увек присутни.

Протунали су многи бојеви овим брестима и пропланцима. Много је радости и туа остало недоречно, многе

мисли недорешене по њима и пашвацима. Много је љубави и брига остало закопано у свој црној и мирисној земљи. Зато је ваљда тако и плодна.

Пред последњим јуриш, у обручу, у заседи, тај исти безимени јунак је тихо певушио, песмичку, просту, сељачку, из родног краја не мислећи на оно најгоре. Код хероја нема црних слутњи и злих предсказања. Они знају да победе оно најгоре у човеку — страх од смрти.

Раднички батаљон на Кадиначи — ту је дошао и ту остао. Не зато да би се о томе створило миг, већ једноставно што је то тада тако требало учинити.

И војвода са Чегра, и промрзли пролетери са Кадиначе — погинули су за своје идеале. Али они нису умрли. Остали су у срцима овог слободољубивог народа, као вечна луча, као опомена и подстицај.

Уста ћуте, али говоре дела. Сваки од њих уткао је део себе у ово велико чиме се поноси сваки народ — у Историју. Мирјана Ракић (VIII-3)

„3. октобар“ — Бор

Драги ученици, сваки свој дивар штедите код Комерцијално-инвестиционе банке у Бору.

АКО учини, зна **ЂЕШ**
штедњи, има

КОНКУРС ЕМИСИЈЕ „НА ВЕЛИКОМ ШКОЛСКОМ ОДМОРУ“

Драги ученици! Поводом Дана младости редакција емисије „На великом школском одмору“, која се емитује на таласима Радио-Бора сваке недеље од 10,30 до 11 часова, расписала је конкурс за најбоље литерарне радове на тему: „Срео сам друга Тита“. Три првонаградена аутора биће гости Радио-Бора. Радове треба слати на адресу: Радио-Бор (За емисију „На великом школском одмору“) — најкасније до 14. маја.

Редакција „Јасмина“ вам жели да освојите једну од вредних награда!

СРЕЋАН 1. МАЈ

ЈАСМИН

ДАТУМИ

РОЂЕНДАН БРАНКА РАДИЧЕВИЋА

Док сам се данас приближавала школи, осетила сам необичан бол и грч у срцу. Растужио ме је њен изглед. Била је налик старици, орогулој, изнемоглој и погуреној. А, ипак, била је некако пуна живота. Из ње је измирало сунце, младо, румено, измирало — само из једног имена: БРАНКО РАДИЧЕВИЋ.

Тај вечити песник младости и љубави дуго је био песнички идеал омладине која се учила на његовим стиховима, проучавајући његову песничку мисао. Он је сада далеко, далеко... Али, то га не спречава да и данас живи, да заигра у многим младим срцима, старе да поткрепи и за трен подмлади, јер је Бранко српској поезији дао праву раздрагану песму младости, ону која се пева и уз коју се јави жела да се заигра.

Своје песничко надахнуће Бранко је почео да испољава још у карловачкој гимназији, у веселој ђачкој атмосфери. Он је упио све летове Дунава и Стражилова што је пробудило у њему жуде за животом и уживањима у природи. Све те чари новог живота обогатиле су његову песничку машту која је потекла и слила се на најлепшим страницама његове лирске поезије.

Љубав и родољубас су две главне Бранкове песничке теме. У свим својим песмама он је био једноставан, природан и разуздан. Сви своји љубав према животу, лепоти ђачког доба, светлостима Дунава и Стражилова; овојни мирис природе, свежину чаробних јутара и ноћи и све своје устремало и чедно предавање младости — Бранко је најдубље, најосећајније и најверније опевао у дугој лирској песми „Бачки растанак“ која је, у ствари, аутобиографија његове младости.

С последњим својим противником, болешћу, Бранко се неуморно борио. Подлегао је тада неизлечивој, туберкулози 1853. године. Сутоп смрти нао је на Бранка у једној далекој, туђинској болници. „Још се једном уморио осмехнуто, а ово дрвно срце што је толико осећало, толико се надало, толико хтело — престаде да куца“ — писала је Мина Вукомановић, кћи Вука Караџића.

И када је крајем прошлог века пренесен из Беча и сахрањен на овоме Стражилову, подигнут му је велики споменик на коме су исписане само три речи: „Бранку — српски народ“.

Надежда Богин (VIII-5),

„Бранко Радичевић“ — Бор

НАЈЛЕПШИ ПИСМЕНИ ЗАДАЦИ

У сваком броју нашег листа, у рубрици „Најлепши писмени задаци“, објављивамо по један писмени задатак које ће бирати ваши наставници. У овом броју објављујемо трећи писмени задатак Милана Вакомана који је одабрала наставница Станица Јушчак. Задатак је оцењен оценом — одличан (5).

ЛЕПЕ УСПОМЕНЕ КОЈЕ ЋУ ПОНЕТИ ИЗ ОВЕ ШКОЛЕ

Овог пролећа се растајемо. Наш велики аутобус, школа, којим смо пошлени на путовање данас, пре осам година, овог маја ће стићи на циљ.

Сви ми, ученици осмог разреда, напустићемо ову школу са сведочанством у рукама и дубоком, тихом радошћу и тугом. Наша лица ће бити радосна и озарена због успеха, због нових школа и ђачких доживљаја у које ћемо покрпати још ове године, али бићемо тужни што се растајемо, што се прекида онај наш весели ђачки живот: излети, игранке, школе... Растајемо се чврсто повезаним друштвома и успоменама које смо заједно доживели кроз школство.

Било је пуно успомена у овој школи. Веселих и тужних. Неких од њих ћу се вероватно сећати док сам жив, јер се не могу заборавити они најлепши драгуљи у човековом животу; школство и успомене. Најрадије се сећам ових пријатних успомена, а непријатне покушавам да заборавим, мада знам да то никад нећу устати.

За мене је сигурно најпријатнија и најлепша успомена била ђачка екскурзија на коју смо ишли ове године. Пролазећи кроз нашу лепу земљу, кроз предивне пределе и пејзаже, ми смо волело отворили своја срца, несобично откривали тајне, упознавали се још више међусобно. Постали смо једна велика породица, један дух. Зато ће нам растанак пасти веома тешко.

Много ће година проћи и ми ћемо постати зрели људи, али наше успомене које су се уселиле у ђачка срца данас, никад неће умрети. Ја бих био најсрећнији када би се моје одељење и ја једног дана у далекој будућности скупљали и заједно се мало провеселели својирајући успомене из ђачких дана.

Милан Вакоман (VIII-2),

Четврта основна школа — Бор

ШТА ИМА НОВО?

БРЕСТОВАЦ: Ученици и наставници основне школе „Станоје Миљковић“ прославили су 6. априла Дан школе. Група ученика и наставника положила је цвеће на гроб Станоје Миљковића, чије име носи школа, а потом су одржали спортска такмичења између ученика из Брестовца, Шарбановца и Метовнице. У погмету је победила екипа Шарбановца, у рукомету екипа Метовнице, а у шаку екипа Брестовца. Победничке екипе добиле су прелазне пехаре.

За ђачке родитеље, госте и мештане села Брестовца ученици су приредили и културно-умственики програм.

Драган Крстић (VIII)

Билана Радевојевић (VIII)

БОР: У организацији Центра за културу и ликовних педагога Тимочке крајине у просторијама Дома омладине у Бору недељу дана (од 3. до 7. априла) била је отворена изложба под називом „Деца Тимочке крајине сликају“. Од стотину изложених радова било је и радова ученика из наших школа, а Милан Мијурћ (VII) и Драган Цашић (V) налазе се међу награђенима.

Драгана Николић (VI)

ШАРБАНОВАЦ: Ученици овдашње основне школе извели су добровољну радњу акцију на уређењу школског дворишта и парка испред школе.

Душица Марковић (VIII)

МЕТОВНИЦА: У Основној школи овог села у последње време било је доста догађаја који заслужују пажњу.

Приређена је заједничка изложба ликовних остварења ученика из Брестовца, Шарбановца и Метовнице. У исто време отворена је и изложба фигура које су ученици израдили на часовима ОТО-а.

Најбољи успех у познавању градива из граматике српскохрватског језика постигао је Србислав Адамовић (VIII). Дobar успех у овом такмичењу постигао су и Љилана Новаковић и Марија Станковић.

Под руководством наставника Јордана Босиљковића успешно је обављено уређење школског дворишта. Секирија младих биолога је засадила у дворишту египатску траву.

Србислав Адамовић (VIII)

Марија Станковић (VIII)

Снежана Новаковић (VIII)

МАЛА АНКЕТА

Овај број нашег листа излази са дужином (непланираном) закашлењем. У очекивању да лист изађе, наставница Мирослава Бусић спровела је међу ученицима у Шарбановцу ову малу анкету. Питала их је — шта мисле о „Јасмину“ и да ли он треба да настави са излажењем. Ево ученичких одговора:

СЛОВОДАН ЂУРЂЕВИЋ (VI): „Мислим да лист и даље треба редовно издавати јер је то лист који објављује наше радове и вести из наших школа.“

ВЛАСТИМИР ЦУЈАНОВИЋ (VII): „Овај лист ученици сами издају и уређују и у томе је његова највећа вредност.“

ИЛИЈА БАЛАБАНОВИЋ (VII): „У „Јасмину“ ми се нарочито свиђа енегматска страна.“

СЕНИША СТРАХИЊИЋ (VII): „Права је штета што „Јасмин“ досад није излазио. У њему смо објављивали своје радове и читали радове својих другова из целе општине.“

ЖИВОСЛАВ ПАНТЕЛИЋ (VII): „Требало би да се „Јасмин“ штампа у штампарији и то у што већем tiraжу како би могао да дође до руке што већег броја ученика.“

ВЛАСТИМИР АНДРЕЈИЋ (VII): „Уз спортске вести би требало објављивати и слике спортских екипа.“

ВУКИЦА АНДРЕЈИЋ (VIII): „Желела бих да „Јасмин“ што пре изађе из штампе.“

СЛАВИЦА КОСТАНДИНОВИЋ (VIII): „У „Јасмину“ читам радове другова и другарица из целе општине, па и на тај начин посредно стичемо познаништва.“

ДРАГАН БАЈИНОВИЋ (VIII): „Желео бих да у „Јасмину“ буде више укритивних речи и ребуса.“

ЉУБИЦА ТРУЈИЋ (VIII): „Веома радо читам овај лист и бићемо срећни ако лист почне редовно да излази. За „Јасмин“ се не интересују само садашњи ученици основне школе у овом месту, већ и они који су раније завршили ову школу и који су некада редовно објављивали своје радове у „Јасмину“ или су били његови уредници.“

ДУШАНКА ГЕОЧЕЛОВИЋ (свршени ученик основне школе, бивши уредник „Јасмина“): „То је лист у коме сам први пут угледала своје стихове, који су први пут угледали рођење дана и постали по први пут истина. „Јасмин“ нас је открио из таме и показао пут вечности који све наше снаје и звездама даје облик и боју...“

ШАПУТАЊА

Приликом вакцинисања ученика и наставника против великих богиња у нашој школи, једна наставница се толико уплашила да је једва отишла да прими вакцину.

Навикла је да она увек друге „пецка“.
Љ. Т. (Шрабановац)

У нашој школи ученици се на веома чудан и „практичан“ начин одвицају од заборавности. Уколико им се случајно деси да новац забораве у џеповима капута који су окачени у ходнику школе — свакако га више неће наћи!

Ц. М. („3. октобар“)

ВЕСЕЛИ ЖИВОТ ЂАЧКИ

УОБРАЖЕН

— Да ли ће твој лик, Сретене, у испупченом огледалу бити уображен? — пита наставник физике.

— Па, он је, наставниче, — одговара Сретенов друг уместо Сретена — и без испупченог огледала уображен!

Славица Костадиновић (VIII),
Шрабановац

ЗБОГ РУЧКА

Миша је прилично касно дошао из школе.

— Зашто тек сада долазиш из школе? — пита га мајка.

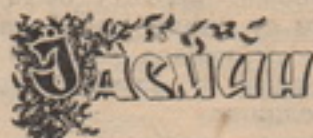
— Па, због ручка! — одговори Миша.
Биљана Перишић (VII-5),
„3. октобар“ — Бор

НОКАУТ

— Шта се одређује правилном десне песнице? — пита наставник физике.

— Нокаут! — одговори као из топа Сретен.

Љубица Трујић (VIII),
Шрабановац

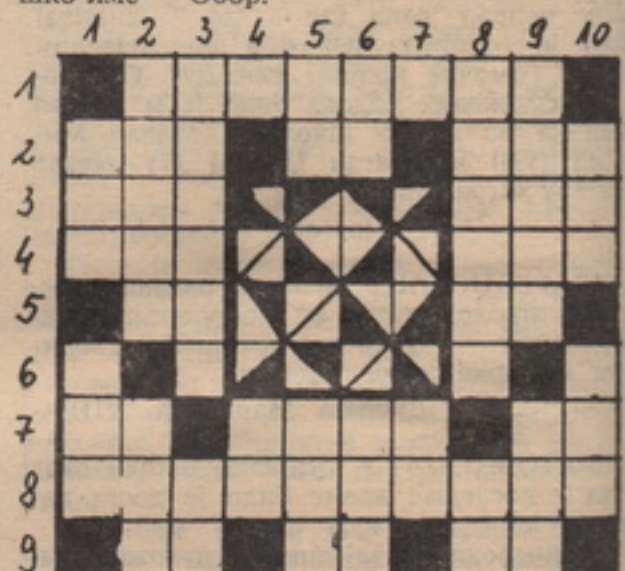

Лист ученика основних школа општине Бор * Излази месечно * Уређује редакција ученика: Јелена Бајић, Љубинка Бачиловић, Душанка Гуђић, Љубинка Зајресковић, Снежана Костић, Весна Пејчић, Весна Петровић * Главни уредник: Љубица Трујић (VIII), Шрабановац * Заменик главног уредника: Биљана Перишић (VII), „Трећи октобар“ * Одговорни уредник: Милан Миливојевић, наставник * Заменик одговорног уредника: Слободан Ж. Ракић, наставник * Школским редакцијама „Јасмина“ руководе наставници: Мирослава Бусић, Радмила Вучковић, Станица Јушчак, Љубисав Младеновић, Алекса Радонић, Слободан Ж. Ракић, Милка Степановић, Стана Таникић и Јелица Цакић * Адреса редакције: Четврта основна школа — 19210 Бор (На свим пошиљкама ставити ознаку: За „Јасмин“) * Телефон: 71-688 * Рукописи се не враћају * Одговорни уредник прима четвртом од 12 до 14 часова * Штампана: Штампарско-издавачко предузеће — Бор * Тираж: 6.000 примерака

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1. Легендарни јунак америчког запада; 2. Звук — Показна заменица — Језеро у Северној Америци; 3. Аждаја — Сат; 4. Немачки књижевник (Томас) — Отац (слов.); 5. Предлог — Јапанска мера за путеве; 7. Лична заменица за треће лице једине — Хипокористик имена америчког шаховског велемајстора — Упитна заменица; 8. Острво у Индијском океану; 9. Бог сунца — Два слова — Првак.

УСПРАВНО: 1. Фабрика аутомобила у Марибору (скр.) — Речна риба; 2. Део аутомобила — Јужно воће; 3. Тропско воће — Потврдна реч; 4. Ономатопеја блејања; 5. Коњ — Личност из романа „Оги и Доги“; 6. Показна заменица — Презиме америчке књижевнице (Перл); 7. Историјско место у Малој Азији; 7. Име америчког глумца (Бартон) — Предлог; 9. Испирати — Коњски ход; 10. Мушко име — Обор.

ВОДОРАВНО: 1. Вајат Ери; 2. Тон — та — ири; 3. Ала — час; 4. Ман — ата; 5. На — ри; 7. Он — боби — ко; 8. Ма-даскар; 9. Ра — ик — ас. УСПРАВНО: 1. ТАМ — сом; 2. Волан — нар; 3. Анаас — да; 4. Ва; 5. Ат — Оги; 6. Та — бак; 7. Ис; 8. Рњара — ка; 9. Прати — кас; 10. Ниса — тон.

Сретен Страхињић (VIII),
Шрабановац